

har en Tørvemose, hvor der skjæres Tørv tilsalgs, og dermed driver en vidt udbredt Forretning, eller et Teglværk eller anden fabrikmæssig Forretning, saa medfører dette en Behovstætte af Veien, maaskee netop paa de Mars-tider, da den meest spoleres, der langt overgaaer de tilgrændsende Eieres. Naar nu Hartkornet skulde lægges til Grund, ville disse unægtelig være meget uheldigt stillede, og de Enkelte, som have en særlig Nytte af Veien, begunstiges derved paa de Dvriges Beføstning. Med Hensyn til de Bausfæligheder, som den ærede Rigsdagsmand omtalte der vilde fremstaae ved Fordelingen af Bidrag til de enkelte Veie, skal jeg villig erkjende, at der her, som i mange Tilfælde, kan fremstaae Bausfæligheder, og at der ikke kan være Tale om at afveie paa en Vægtstaa, om Beløbet bliver ganske nøiagtigt lignet, men her er dog ikke større Bausfæligheder, end ved Fordelingen af Byrderne ved Vandløb, baade med Hensyn til Bedligholdelsen og med Hensyn til Betalingen for Afstaaelse af Jord o. s. v. Jeg antager derfor ikke, at dette Hensyn kan være vægtigt nok til, at man skulde afvige fra det Princip, som er foreslaaet i Loven. Den Tanke, som det ærede Medlem udtalte med Hensyn til det Saarige Regulativ, er ogsaa kommen frem heri Forslaget, kun i en anden Skikkelse, idet vi have foreslaaet 5, medens han antydede 3 Aar, og det kan jo være et Spørgsmaal, hvilken af disse Tidsfrister der er den hensigtsmæssige. — Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 5te Valgkreds (Eckardt), der ifjor var Udvalgets Ordfører, har allerede nævnt den væsentligste Grund, hvorfor vi have fastholdt Landvæsenkommissionerne som Overtinstants istedet for Amtsrådene, idet nemlig disse have en udelukkende kommunal Karakter, hvorimod Landvæsenkommissionerne nærmest ere sammensatte til at afgjøre Eiendomsstrætter. Naar Loven skal gennemføres, vil der jo unægtelig indtræffe mange Tilfælde, hvori der vil blive appelleret fra Sogneforstanderskabet, men jeg vilde ansee det for en unaturlig og besværlig Byrde for Amtsrådets Medlemmer, dersom de skulde være forpligtede til uden Betaling at rejse omkring og skjønne over disse Forhold, ligesom det maaskee ogsaa vilde indeholde for

stor en Fristelse for de Enkelte, som af Stiv-sindethed ikke vilde høre sig for Sogneforstanderskabet, til at appellere til Amtsrådet, naar de kunde gjøre det uden videre Beføstning. Jeg troer altsaa, at Alt taler tilstrækkeligt for at bibeholde Landvæsenkommissionerne, og da jeg nu har imødegaaet de anførte Bemærkninger, skal jeg foreløbig indskrænke mig hertil.

Neergaard: Jeg troer, at de Ulemper og Savn, som vilde blive afhjulpne, hvis det foreslagte Lovudkast blev ophøiet til Lov, ikke ere ganske ringe, og derfor maa jeg hde den ærede Forslagsstiller min Tak, fordi han saa utrættelig bliver ved at forfølge denne Sag. Jeg maa meget beklage, at det ikke lykkedes i foregaaende Session, og sandsynligvis heller ikke vil lykkes i denne, at faae denne Sag bragt til Ende, og jeg vil derfor henvende mig til den ærede Indenrigsminister med indstændigt Ønske og Bøn om, at han vil drage Omhu for, at der ved Rigsdagens næste Sammenkomst bliver foreslagt et Regjeringsudkast, der gaaer i samme Retning som det her foreliggende, der efter min Mening er affattet med en stor Omhyggelighed og har mange gode Sider og Fortrin. Der er kun eet Punkt deri, som jeg skal tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, nemlig det sidste Punktum i § 1, hvor det hedder: „Hvorvidt en Veie henhører under nærværende Lov eller ikke, afgjøres af Sogneforstanderskabet.“ Jeg troer ikke, det er ganske heldigt at lade dette Spørgsmaal afgjøre af Sogneforstanderskabet alene; men naar een eller flere Lodseiere henvende sig hos Sogneforstanderskabet med Hensyn til en saadan Veie, og dette er af den Formening, at den ikke henhører under denne Lov, troer jeg, det vil være heldigt, at der kan stee en Appel i denne Retning, saa at vedkommende Klager, efterat være afviist fra Sogneforstanderskabet, kan henvende sig til Amtsrådet, hvorpaa dette, efter indhentet Erklæring fra Politimesteren, paadømmer Sogneforstanderskabets Kjendelse om, hvorvidt Veien hører ind under denne Lov eller ikke. — Jeg er fuldstændig enig med den ærede Forslagsstiller i, at det er langt bedre, at de Folk, som have Nytten og Brugen af Veien, ogsaa blive paalagte Byrden af dens Istandsættelse